

Allan Friberg

Allan Friberg: – Textillagret hängde på en flygbiljett

hörde ända ner till Sven Engdahl i Kinna.
— Idag har Kinnasand vuxit enormt och jag kan inte avvara den anda som genomsyrar hela företaget. Nu när jag är pensionerad har jag ändå kvar aktiviteter motsvarande en halvtidstjänst. Med den hinner jag lägga mig i lite på Norgekon-toret som är mitt skötebarn och även

sköta en del försäljning från Ljungbergs Textiltryck i Floda.

— Norge sköts nu med ett eget dotterbolag som Gustav Engdahl driver på ett mycket effektivt och genomtänkt sätt, säger Allan Friberg. Men han återkommer hela tiden till Norge, den marknad som på 60-talet förde en mycket sovande tillvaro.

Med två vita resväskor fulla med prover och en flygbiljett i fickan lämnade Allan Friberg Kinnasand med destination Oslo i slutet av 60-talet.

— 3:50 per meter, inte ett öre mindre, var det sista Sven Engdahl sa innan jag stack, minns Allan Friberg.

Efter 30 år som säljare och försäljningschef på Kinnasand har Allan Friberg en hel del att berätta. 65-årsljusen blåste han ut i våras, men geisten och glädjen över sin tid på Kinnasand lyser hela tiden igenom när Allan Friberg berättar.

Jättelager

Bakgrunden till Osloresan var den, berättar han, att när jag en junidag i slutet av 60-talet kom tillbaka efter en resa fick jag formligen klämma mig in mellan de 35.000 meter textilväv som låg i korridoren på fabriken.

— Det var tyger som Sven Engdahl hade plockat fram och som hade en eller annan defekt, vissa var utgående. Sven tog mig i armen och undrade om vi inte kunde sälja av hela partiet. Kanske skulle vi kunna få ut 3:50 metern, minns Allan.

Flygbiljett

— Kosta på mig 169 kronor för en flygbiljett till Oslo så skall jag fixa det på en gång, sa jag till Sven som blev ytterst skeptisk.

— Väl framme hos den kund som jag ringt i Oslo drog jag till med ett minipris av 4:50 metern.

— Lelle pojk, ring hem till chefen och säg 4:— så får du pengarna med dig på en gång, blev svaret.

— Jag tog telefonen och hörde hur Sven guppade av förtjusning hemma i stolen men jag gav mig inte så lätt, säger Allan. 4:25 är chefens sista ord ropade jag från telefonen och fick ett handslag som

”De synes bara vara bedövade...”

Sidning

12 november 1970

BT 12 nov. 1970

Lösnummer 50 öre

Allan Friberg i BT 1970:

Ett par mycket ovanliga små varelser från Nordafrika har uppenbarat sig på Kinnasand AB i Kinna. — Det lät som om det var någon slags småfåglar, framhöll försäljningschef Allan Friberg. Det spelade högt och ljudligt i ett av hörnen av rummet och då jag gick bort och skakade på gardinerna tystnade det. Jag såg emellertid ingenting.

Eftersom det händer att även farliga små djur kan komma med vid import av exempelvis garner från främmande länder gick vi genast i författning om att få hit sakkunnig personal som kunde få fram djuren och ev. bespruta dem. ”Fåglarna” visade sig vara s.k. hussysror som bara mäter drygt ett par cm. Tydligt är att de motstod gifter som sprutades ty de synes bara vara bedövade. Man

”Fågelkvitter” i kinnaföretag härörde från Afrika-insekter

bevarar nu de ovanliga syrsorna i en liten burk.

I boken ”Djurens värld” heter det bl.a. om hussysran att den på latin kallas Gryllus Domesticus. Den var förr allmän men numera sällsynt. Den har försvunnit från vårt land.

Hussysran trivs där det är varmt och finns håll att gömma sig i. Den är ett nattdjur man kan också höras spela på dagen.

Det är få som har sett den eftersom

den är mycket skygg. Troligen är det också få i våra dagar som skulle känna igen dess sång vilken till viss del erinrar om fågelkvitter, säger författaren vidare. Hussysran har en blekt gulbrunaktig färg med mörkare teckningar och blir c:a 2,5 cm lång. Dess hemland anses vara Nordafrika.

På Kinnasand tror man att de funna exemplaren kommit med någon import av garner man fått från sydligare länder.